УДК 657.42
JEL L23, M11, M20, M40, M41
ORCID ID: 0000-0003-0971-1303
ORCID ID: 0000-0002-4818-5468
DOI https://doi.org/10.17721/tppe.2022.44.14

Марчук У.О., к.е.н., доцент
КНЕУ імені Вадима Гетьмана
Миськів Л.П., к.е.н, ст. викладач
НУБіП України
Бондарук А.Л., магістр,
КНЕУ імені Вадима Гетьмана

ОБЛІК РУХУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ У СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Створення фонду основних засобів для підприємства є ключовим аспектом для забезпечення ефективної його діяльності та отримання позитивних фінансових показників. В свою чергу, ефективне використання основних засобів напряму залежить від організації обліку основних засобів на підприємстві та впливає на прийняття ефективних управлінських рішень. Метою статті є виявлення існуючих проблем пов'язаних з обліком руху основних засобів на підприємстві та розроблення шляхів вирішення виявлених проблем. У процесі дослідження було використано загальнонаукові та спеціальні методи: аналіз і синтез, індукція й дедукція, абстрагування й конкретизація, систематизація та елементи компаративного аналізу.

В процесі дослідження було опрацьовано та вивчено нормативно-законодавче регулювання в сфері обліку руху основних засобів, розглянуто підходи до визначення та умови визнання основних засобів на підприємстві. Згруповано та класифіковано основні засоби відповідно до різних критерій. Виявлено розбіжності в різних нормативно-правових документах, щодо визначення поняття основних засобів, а також досліджено різні умови переоцінки основних засобів в національному положенні та міжнародному стандарті. Знайдено проблеми організації обліку на підприємстві, спираючись на особливості діяльності вітчизняних підприємств, розроблено та запропоновано шляхи вирішення виявлених проблем.

Для забезпечення коректного відображення в обліку руху основних засобів необхідно провести ряд заходів на декількох рівнях: на рівні держави – врегулювання узгодженості національних та міжнародних нормативно-правових актів, та на рівні підприємства – налагодження ефективної системи внутрішнього обліку руху основних засобів, що відповідало б всім встановленим вимогам. Розробка та впровадження максимально ефективної системи обліку основних засобів на підприємстві має враховувати специфіку діяльності підприємства та відповідати нормам діючого законодавства, сприяти ухваленню вірних управлінських рішень – є першочерговою задачею підприємства.

Ключові слова: *основні засоби, нормативно-правова база, законодавче регулювання, проблеми обліку, справедлива вартість.*

Постановка проблеми. Економічна ефективність підприємства, якість виготовленої продукції, наданих послуг та результати діяльності в цілому, напряму залежить від стану основних засобів. Перераховані показники виступають головним стимулом для підприємства

купувати та впроваджувати нові технічні засоби, адже дані заходи допоможуть залишитись конкурентоздатними на ринку, а й покращити свої фінансові результати, за умови ефективного використання впроваджених основних засобів.

Однак, аналізуючи стан основних засобів на сучасних підприємствах, з'ясовано, що більшість підприємств не модернізують, не ремонтують свої основні засоби та дуже рідко проводять переоцінку об'єктів основних засобів, що може відбуватись через брак інвестицій на підприємстві та недосконале законодавче регулювання.

Для відображення реального стану основних засобів на підприємстві має бути чітко налагоджена система обліку.

Аналіз останніх публікацій. Теоретичним дослідженням обліку основних засобів займалось чимало науковців, серед них: Т.А. Бутинець, В.Н. Венгерук, Л.В. Гуцаленко, Ю.А. Дроздова, О.В. Зінкевич, М.В. Кравченко, Н.П. Кузик, І.Д. Лазаришина, І. Левадський, У.О. Марчук, М.М. Мітієшин, Г. Морозовська, Г.В. Муравицький, Н.В. Потриваєва, І.М. Святенко, К.О. Утенкова. Серед широкого кола науковців зростає інтерес до вивчення проблем обліку руху основних засобів на сучасних підприємствах, а саме О.Д., Воронцов І.І., Попов В.Д., Феофанов І.В. та інші вчені-економісти. Беручи до уваги напрацювання науковців, організація обліку основних засобів на підприємстві потребує подальших удосконалень на підприємстві та узгодженості в законодавчо-правовій базі.

Невирішені частини проблеми. В перспективі врахування всіх виявлених проблем та якісне реагування на них значною мірою може призвести до позитивних змін в діяльності підприємства. Підприємствам слід звернути увагу на організацію своєчасного одержання коректної та повної облікової інформації, адже на її основі надалі приймаються рішення щодо управління майном.

Метою статті є виявлення існуючих проблем пов'язаних з обліком руху основних засобів на підприємстві та розроблення шляхів вирішення виявлених проблем та вивчити нормативно-законодавче регулювання в сфері обліку руху основних засобів, розглянути підходи до визначення та умови визнання основних засобів на підприємстві.

Методологія дослідження. Основні засоби, сформовані на початковому етапі організації, потребують постійного управління. У процесі ведення бухгалтерського обліку на підприємствах виникає низка проблем методологічного та практичного характеру щодо організації обліку, оцінки та амортизації основних засобів. У ході написання статті досліджено економічну характеристику та поняття основних засобів, теоретичні аспекти обліку основних засобів, нормативні документи, що стосуються досліджуваної проблеми.

У процесі дослідження було використано загальнонаукові та спеціальні методи: аналіз і синтез, індукція й дедукція – для узагальнення концепцій вартості, що застосовуються в процесі оцінки майна, абстрагування й конкретизація, систематизація та елементи компаративного аналізу – для дослідження діяльності підприєства та узагальнення інформації задля отримання економічних вигод. Необхідний комплексний підхід до організації обліку основних засобів, який здатен забезпечити необхідні умови та можливості для використання цінної облікової інформації для прийняття управлінських рішень щодо оцінки та ефективного використання основних засобів.

Результати дослідження. Ефективне використання основних засобів на підприємстві зумовлює прийняття вірних управлінських рішень, а отже впливає на фінансові показники компанії. Бухгалтери на більшості підприємств України виділяють основні проблеми, пов'язані

з обліком основних засобів, а саме: введенням в експлуатацію, ремонтом та поліпшенням основних засобів.

Функціонування будь якого суб'єкта господарювання починається з планування, розробки та формування матеріально технічної бази, в яку входять зокрема і основні засоби.

Вивчення теоретичних положень та розгляд різних підходів щодо обліку і управління основними засобами, показав, що система обліку та нормативно-правова база, яка регулює питання обліку основних засобів містить ряд недоліків, які впливають на ефективність використання основних засобів на вітчизняних підприємствах [1]. Виявлені проблеми стосуються різного трактування сутності основних засобів в Податковому Кодексі України, Національному положенні (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» та Міжнародному стандарті бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби». Також було з'ясовано розбіжності щодо методів оцінки основних засобів та виявлено проблеми ефективного управління основними засобами через недосконалу технічну базу.

Трактування сутності основних засобів в нормативно-законодавчій базі розглянуто на рис. 1.

До виявлених проблем, також можна віднести, що ПКУ визначає актив основним засобом, якщо він буде використовуватись у господарській діяльності. Згідно ст. 14 п. 1.36 ПКУ до господарської діяльності відносимо діяльність особи, що пов'язана з виробництвом (виготовленням) та/або реалізацією товарів, виконанням робіт, наданням послуг, спрямована на отримання доходу. Тобто, якщо підприємство використовує один основний засіб для провадження господарської діяльності (наприклад виробництво продукції) і негосподарської діяльності (благодійна діяльність) – це створює проблеми обліку такого основного засобу, відповідно зростають витрати часу працівників [7].

Основним ускладненим моментом у обліку основних засобів є їх переоцінка. Згідно НП(С)БО 7 «Основні засоби», якщо залишкова вартість об'єкта основних засобів значно відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу – підприємство може проводити переоцінку основних засобів. Для цього підприємство обов'язково має залучити спеціаліста з переоцінки. Проте, якщо хоч один об'єкт з групи буде переоцінений – підприємство зобов'язане провести переоцінку всієї групи основних засобів. Тому, як наслідок, це автоматично збільшує вартісні витрати на залучення спеціалістів по переоцінці основних засобів [6].

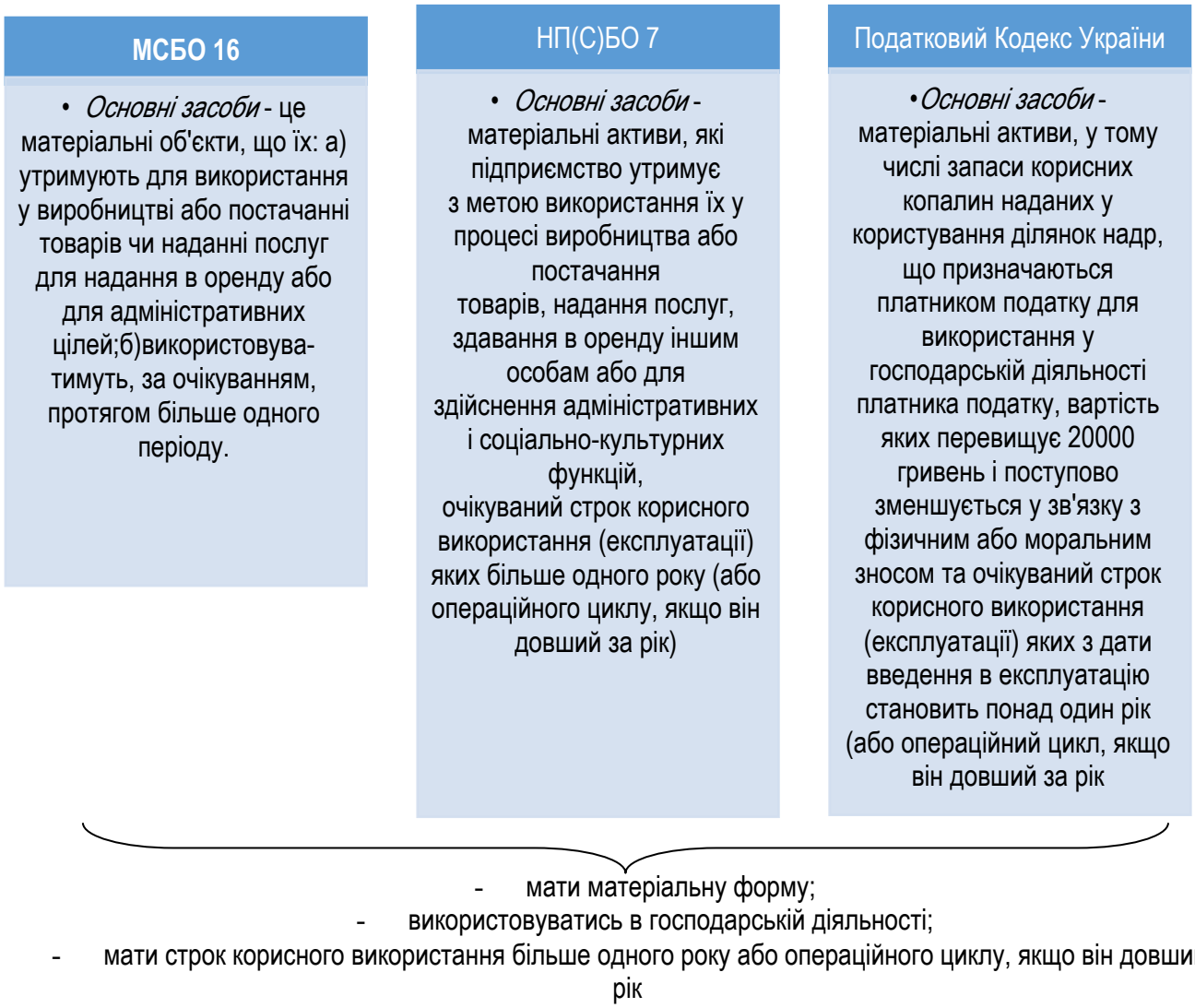

Рис. 1 Порівняння підходів до визначення поняття основних засобів
Джерело: створено авторами на основі [5, 6, 7].

Також існує невідповідність в нормативно-правових документах, а саме в НП(С)БО 7 «Основні засоби» та МСБО 16 «Основні засоби». Згідно МСБО 16, підприємству слід переоцінити основний засіб, коли балансова вартість суттєво відрізняється від тієї, що була б визначена із застосуванням справедливої вартості на кінець звітного періоду [5]. В свою чергу НП(С)БО 7 трактує, що маємо переоцінювати основний засіб, коли залишкова вартість цього об'єкта суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу. Різниця між балансовою та залишковою вартістю полягає в наступному (рис. 2).

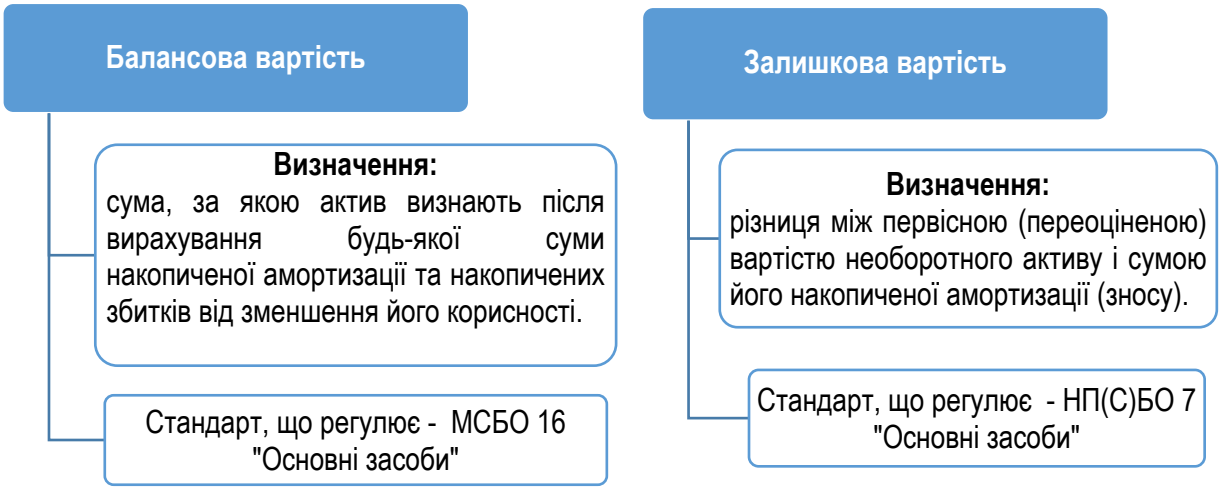

Рис. 2. Порівняльні характеристика визначень залишкової та балансової вартостей
Джерело: сформовано авторами

Проаналізувавши умови та положення згідно яких підприємство може або зобов'язане переоцінювати основні засоби, бачимо, що як в НП(С)БО 7, так і в МСБО 16 фігурує поняття «справедлива вартість», яке обидва стандарти трактують по-різному (рис. 3).

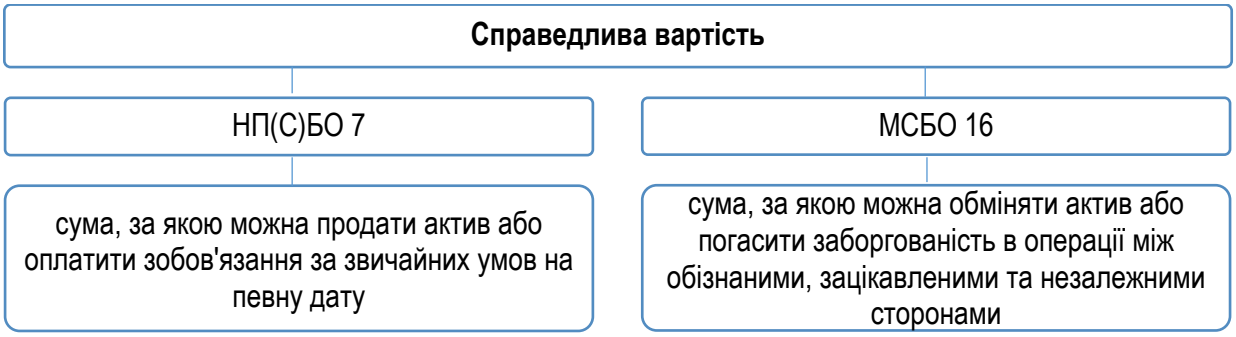

Рис. 3. Порівняння сутності справедливої вартості в міжнародних та національних стандартах обліку
Джерело: сформовано авторами

Підсумовуючи, варто зазначити, що МСБО 16 «Основні засоби» чітко не описує справедливу вартість, як таку, за якою можна було продати актив, а лише обміняти чи погасити заборгованість, відповідно, за інших рівних умов, якщо б підприємство реалізувало актив, вартість за якою його було б реалізовано, не можна вважати справедливою [5]. В той час НП(С)БО 7 «Основні засоби», визначає справедливу вартість, як вартість, за якої актив можна продати чи погасити зобов'язання [6].

Також до проблем обліку основних засобів можна віднести ситуацію, коли фактичний (реальний) строк корисного використання об'єкту основних засобів менший, ніж встановлено в ПКУ (ст. 138, п.3.3) [7]. Наприклад, підприємство придбало обладнання, яке на його думку буде працювати 3 роки (операційні цикли), але відповідно до ПКУ, мінімальний строк, який підприємство може встановити для нарахування амортизації – 5 років.

В такому разі, підприємству потрібно розраховувати різниці, які виникають при нарахуванні амортизації, та відображати в бухгалтерському обліку дані, що розраховуються з строком

використання 3 роки, а в податковому обліку – дані, що включають розрахунковий період 5 років, відповідно коригуючи свій фінансовий результат.

Порівнюючи міжнародний досвід обліку руху основних засобів та національний – бачимо певні відмінності (табл. 1).

Таблиця 1

Характерні відмінності в обліку основних засобів в міжнародній практиці

Країна	**Характерні відмінності**
Швейцарія	В балансі необоротні активи об'єднані в одну групу – основні засоби.
Німеччина	Основні засоби відносять до основного капіталу
Італія	Первісна вартість основних засобів включає основні витрати і витрати по встановленню основних засобів для їх подальшої експлуатації, застосовуються коефіцієнти переоцінки відповідно до поточних цін при переоцінці основних засобів
Португалія	Якщо необоротний актив має обмежений строк використання та протягом цього строку його ринкова ціна залишалася нижче балансової, а така втрата цінності передбачається постійною, її списують на рахунок прибутків та збитків.

Джерело: сформовано авторами [13].

Наявність певних відмінностей в різних системах обліку пояснюється специфікою національного законодавства кожної з країн, проте, національні та міжнародні стандарти в частині обліку основних засобів мають багато спільного. Це зумовлене, тим, що більшість вітчизняних підприємств активно інтегруються в світове господарство, що вимагає й відповідність обліку до міжнародних стандартів.

Підсумовуючи вищесказане, виявленні неточності в нормативно-правових документах, законодавчих актах негативно впливають не тільки на ведення обліку, а й на фінансовий результат компанії, що в свою чергу має певні наслідки:

- завищені мінімальні строки корисного використання, призводять до морального та фізичного старіння обладнання, що негативно впливає на якість виготовленої продукції (наданих послуг) та на рівень конкурентоспроможності вітчизняних компаній;
- нечітке трактування вартості об'єкту основних засобів, за якою цей об'єкт визнається на дату балансу, призводить до спотворення фінансових показників, а отже фінансового результату;
- переоцінка впливає на показники податкового обліку, тому перед проведенням таких дій слід прорахувати податкові наслідки.

Звичайно, що проблеми обліку основних засобів пов'язані не лише з неточностями в нормативно-правових документах, вони можуть і виникають безпосередньо на самому підприємстві і пов'язані саме з організацією обліку. Нами було узагальнено проблеми обліку основних засобів у три групи (табл. 2).

Таблиця 2

Основні проблеми організації обліку основних засобів на підприємстві

Групи проблем	Основні проблеми
Проблеми, пов'язані з організацією обліку	• впровадження на підприємстві Міжнародних стандартів обліку, що значно відрізняються від національних; • несвоєчасне надання інформації про надходження основних засобів на підприємство; • неорганізований обмін інформацією всередині підприємства між відділами, щодо ремонту, поліпшення, модернізації основних засобів;
Проблеми, пов'язані з технологією обліку	• недосконалий облік первинних документів, пов'язаних з рухом основних засобів на підприємстві; • нечітка облікова політика в частині обліку основних засобів;
Проблеми, пов'язані з документуванням	• відсутність затверджених форм первинних документів, пов'язаних з рухом основних засобів на законодавчому рівні та на рівні підприємства.

Джерело: сформовано авторами

Для вирішення проблем пов'язаних з організацією обліку пропонуємо розробити чіткий регламент збору та передання інформації до бухгалтерії на підприємстві, розробити посадові інструкції працівників (або внести зміни в існуючі), де б чітко зазначались обов'язки працівників щодо обміну інформацією про рух основних засобів.

Подолання проблем, пов'язаних з технологією обліку можливо шляхом організації швидкого обміну первинними документами між контрагентами, ведення регістрів цих документів, а також чітко прописана та затверджена облікова політика на підприємстві в частині обліку основних засобів, яка б враховувала специфіку діяльності даного підприємства.

Усунення проблем пов'язаних з документуванням на сучасних підприємствах можливе шляхом чіткого використання затверджених на законодавчому рівні форм первинних документів, а також розробка і впровадження на підприємстві тих первинних документів що згідно законодавству мають довільну форму.

Первинні документи, що стосуються обліку основних засобів містять багато ідентичної інформації, яка не несе інформативний характер, а тільки ускладнює процес заповнення таких первинних документів [3, 4]. Мінімізуючи повторення інформації в різних первинних документах (наприклад, ОЗ-6 «Інвентарна картка обліку основних засобів», ОЗ-7 «Опис інвентарних карток з обліку основних засобів», ОЗ-1 «Акт приймання-передачі (внутрішнього переміщення) основних засобів») сприятиме більш якісному веденню обліку, зменшить трудомісткість опрацювання інформації для належного відображення її в первинних документах [5].

Для налагодження ефективної роботи в частині обліку основних засобів та для усунення виявлених проблем, підприємству необхідно впровадити ряд запобіжних заходів:

- встановити чіткий алгоритм дій, щодо надходженням та вибуттям основних засобів на підприємство;
- врегулювати ведення і зберігання первинних документів;
- регулярно перевіряти ефективність використання наявних основних засобів на підприємстві;
- чітко визначити, які витрати підприємство буде відносити на ремонт основних засобів, а які для підприємства будуть витратами періоду;
- перевірка об’єктивності наданої оцінки основному засобу при його вибутті;

- перевірка обліку переоцінки (дооцінки, уцінки) основних засобів в розрізі бухгалтерського і податкового обліку;
- перевірка своєчасності і правильності віднесення результатів від ліквідації на фінансово-господарську діяльність підприємства.

Отже, впровадження запропонованих заходів, зможе удосконалити процес виробництва на підприємстві, максимізувати ефективність використання основних засобів, зменшить трудомісткість роботи з первинними документами, налагодить якісну взаємодію підрозділів підприємства, щодо обміну інформацією про рух основних засобів, спростить процес ведення обліку основних засобів [10].

Висновки.

Ефективне використання матеріально-технічної бази на підприємстві прямо пропорційно впливає на його фінансовий результат, тому процес обліку основних засобів має бути досконалим і відповідати всім вимогам чинного законодавства.

Для покращення роботи на підприємстві необхідно внести ряд уточнень в нормативно-законодавчу базу, що регулює процес обліку основних засобів, максимально пристосувати її до практичних потреб суб'єктів підприємницької діяльності, що виникають у процесі прийняття управлінських рішень щодо руху основних засобів та ефективності їх використання.

В свою чергу, підприємство самостійно має раціоналізувати форми документів і регістрів обліку, методів збору, обробки та узагальнення облікової інформації, яка буде відповідати потребам внутрішнього обліку основних засобів, сприятиме прийняттю коректних управлінських рішень та оптимізує облік основних засобів з мінімальними трудозатратами на його ведення.

Література

1. Бутинець Т.А. Внутрішній аудит основних засобів: виявлення типових порушень в обліку. Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. 2014. No 3. С. 3–12
2. Венгерук Н.П. Визнання основних засобів у фінансовому та податковому обліку. Бухгалтерія в сільському господарстві. 2013. С. 34
3. Кравченко М.В., Дроздова Ю.А. Складові управління процесом обліку основних засобів. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2017. Вип. 14. Ч. 1. С. 164–167.
4. Матієшин М.М. Сутність обліково-аналітичного забезпечення процесу експлуатації основних засобів будівельних підприємств. Держава та регіони. 2014. № 3. С. 90–94.
5. Міжнародний (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби»: Наказ Міністерства фінансів України від 01.01.2012. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_023#Text
6. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: Наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2000 № 92. Дата оновлення: 27.05.2022. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00#Text
7. Податковий кодекс України: Закон України від 02.12.2010 № 2755-VI. Відомості Верховної ради України. Дата оновлення: 19.07.2022. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17
8. Потриваєва Н.В. Сучасні проблеми обліку основних засобів в системі діючого законодавства. Інноваційна економіка. 2014. № 3. С. 228–232.
9. Святенко І.М. Формування облікової політики підприємства відносно обліку основних засобів. Проблеми і перспективи розвитку підприємництва. 2014. № 1. С. 143–147. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ piprp_2014_1_34 (дата звернення: 10.10.2018).
10. Утенкова К.О. Облік основних засобів за національними і міжнародними стандартами. Облік і фінанси. 2014. № 2. С. 79–83.
11. Морозовська Г. Бухгалтерський облік основних засобів: від придбання до вибуття. Онлайн школа бухгалтерії AVS. 2021. Електронне видання URL: https://avstudy.com.ua/buhgalterskij-oblik-osnovnih-zasobiv-vid-

pridbannya-do-vibuttya/

12. Левадський І. Облік основних засобів 2022: від придбання до списання. Бухгалтерія для бюджету та ОМС. 2021. Електронне видання URL: https://www.budgetnyk.com.ua/article/184-oblk-osnovnih-zasobv-2022-vd-pridbannya-do-spisannya

13. Муравицька Г.В., Кузик Н.П. Міжнародний досвід та вітчизняна практика обліку основних засобів. Економічні науки: Облік і фінанси. 2013. Вип. 10(3). С. 524-530

14. Облік та аналітична оцінка основних засобів в умовах розвитку інформаційної економіки: колективна монографія /. Л.В. Гуцаленко, І.Д. Лазаришина, У.О. Марчук, О.В. Зінкевич. - К.: Центр учбової літератури, 2020.- 252 с.

References

1. Butynets T.A. Vnutrishnii audyt osnovnykh zasobiv: vyiavlennia typovykh porushen v obliku. Problemy teorii ta metodolohii bukhhalterskoho obliku, kontroliu i analizu. 2014. No 3. S. 3–12

2. Venheruk N.P. Vyznannia osnovnykh zasobiv u finansovomu ta podatkovomu obliku. Bukhhalteriia v silskomu hospodarstvi. 2013. S. 34

3. Kravchenko M.V., Drozdova Yu.A. Skladovi upravlinnia protsesom obliku osnovnykh zasobiv. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. 2017. Vyp. 14. Ch. 1. S. 164–167.

4. Matiieshyn M.M. Sutnist oblikovo-analitychnoho zabezpechennia protsesu ekspluatatsii osnovnykh zasobiv budivelnykh pidpryiemstv. Derzhava ta rehiony. 2014. № 3. S. 90–94.

5. Mizhnarodnyi (standart) bukhhalterskoho obliku 16 «Osnovni zasoby»: Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 01.01.2012. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_023#Text

6. Natsionalne polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku 7 «Osnovni zasoby»: Nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy vid 27.04.2000 № 92. Data onovlennia: 27.05.2022. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00#Text

7. Podatkovyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 02.12.2010 № 2755-VI. Vidomosti Verkhovnoi rady Ukrainy. Data onovlennia: 19.07.2022. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17

8. Potryvaieva N.V. Suchasni problemy obliku osnovnykh zasobiv v systemi diiuchoho zakonodavstva. Innovatsiina ekonomika. 2014. № 3. S. 228–232.

9. Sviatenko I.M. Formuvannia oblikovoi polityky pidpryiemstva vidnosno obliku osnovnykh zasobiv. Problemy i perspektyvy rozvytku pidpryiemnytstva. 2014. № 1. S. 143–147. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ piprp_2014_1_34 (data zvernennia: 10.10.2018).

10. Utenkova K.O. Oblik osnovnykh zasobiv za natsionalnymy i mizhnarodnymy standartamy. Oblik i finansy. 2014. № 2. S. 79–83.

11. Morozovska H. Bukhhalterskyi oblik osnovnykh zasobiv: vid prydbannia do vybuttia. Onlain shkola bukhhalterii AVS. 2021. Elektronne vydannia URL: https://avstudy.com.ua/buhgalterskij-oblik-osnovnih-zasobiv-vid-pridbannya-do-vibuttya/

12. Levadskyi I. Oblik osnovnykh zasobiv 2022: vid prydbannia do spysannia. Bukhhalteriia dlia biudzhetu ta OMS. 2021. Elektronne vydannia URL: https://www.budgetnyk.com.ua/article/184-oblk-osnovnih-zasobv-2022-vd-pridbannya-do-spisannya

13. Muravytska H.V., Kuzyk N.P. Mizhnarodnyi dosvid ta vitchyzniana praktyka obliku osnovnykh zasobiv. Ekonomichni nauky: Oblik i finansy. 2013. Vyp. 10(3). S. 524-530

14. Oblik ta analitychna otsinka osnovnykh zasobiv v umovakh rozvytku informatsiinoi ekonomiky: kolektyvna monohrafiia /. L.V. Hutsalenko, I.D. Lazaryshyna, U.O. Marchuk, O.V. Zinkevych. - K.: Tsentr uchbovoi literatury, 2020.- 252 s.

U.O. Marchuk
PhD (Economics), Associate Professor,
Associate Professor of Accounting and Consulting Department,
L.P. Myskiv,
PhD (Economics), Senior Lecture
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine
A.L. Bondaruk,
Master, Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

ACCOUNTING FOR THE MOVEMENT OF FIXED ASSETS IN MODERN ENTERPRISES

The article is devoted to topical issues of improving the methodology and organization of fixed assets accounting. Fixed assets play a huge role in the labor process, as they together form the production–technical base and determine the production capacity of the enterprise. Their condition directly affects the activities of the enterprise, namely its continuous operation. Over a long period of use, fixed assets enter the enterprise and are put into operation; wear out as a result of the operation; are repaired, by means of which their physical qualities are restored; leave the enterprise due to obsolescence or inexpediency of further use.

Fixed assets used in enterprises in modern economic conditions are one of the most important economic resources. Fixed assets, formed at the initial stage of the organization, require constant management. In the process of accounting at enterprises, there are a number of problems of methodological and practical nature in the organization of accounting, valuation, and depreciation of fixed assets. In the course of writing the article, the economic characteristics and concepts of fixed assets, theoretical aspects of fixed assets accounting, and normative documents related to the researched problem were investigated.

The analysis of fixed assets can be carried out in several areas, the development of which in the complex allows assessing of the structure, dynamics, and efficiency of fixed assets and long-term investments. Options for solving problems in accordance with modern economic conditions are revealed. The correct organization of accounting of fixed assets ensures the efficiency of their use, the timeliness of determining and reflecting transactions with changes that occur with them, and the completeness of the reflection of these changes in value terms in accounting. Thus, the fixed asset accounting system needs to be improved. A comprehensive approach to the organization of fixed assets accounting is needed, which is able to provide the necessary conditions and opportunities for the use of valuable accounting information to make management decisions on the evaluation and effective use of fixed assets.

Key words: fixed assets, legal framework, legislative regulation, accounting problems, fair value.